

ISS projekt 2022 Protokol řešení

Matyáš Strelec (xstrel03)

18. prosince 2022

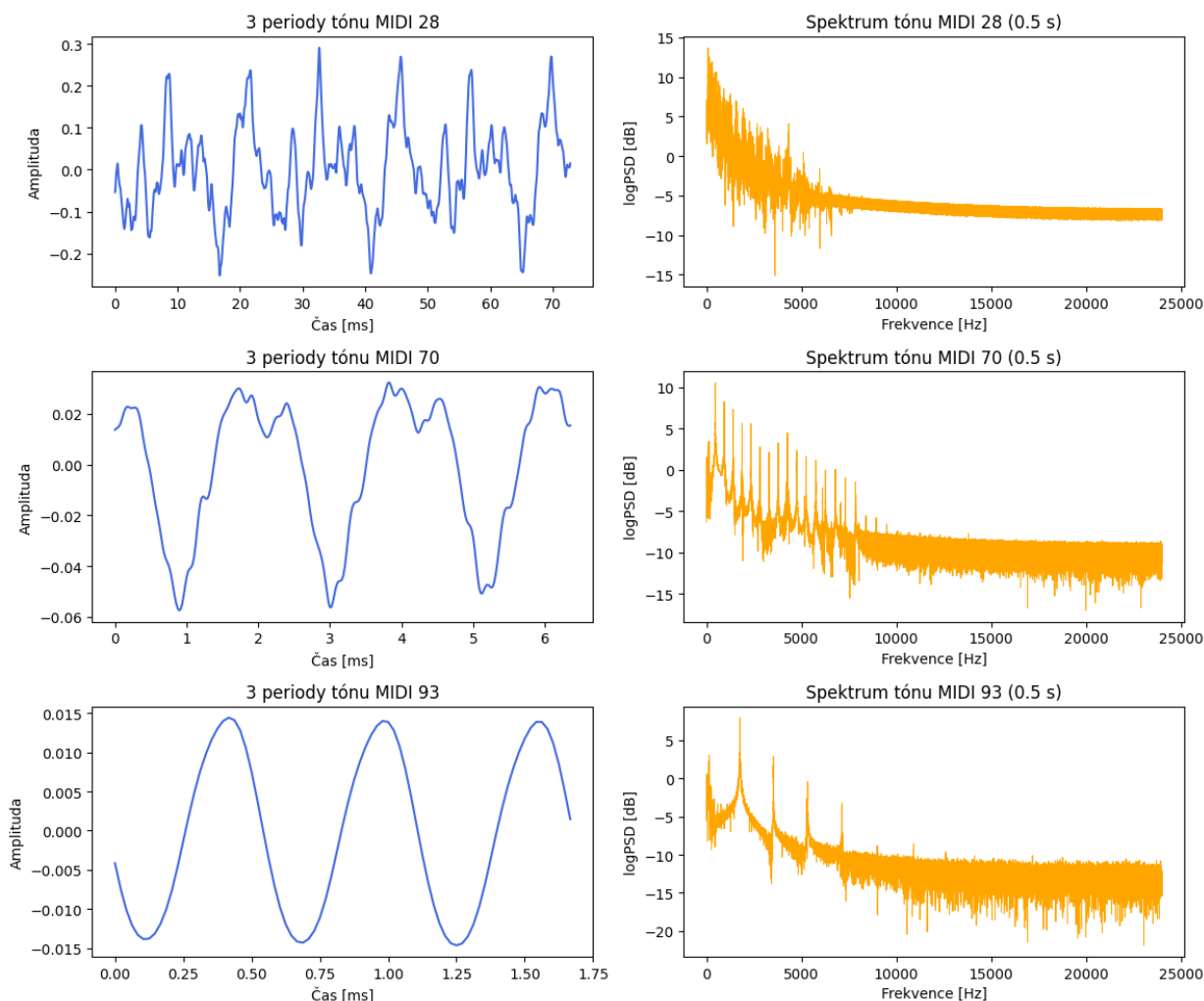
Celý zdrojový kód řešení projektu je v souboru `reseni.ipynb` s příslušnými komentáři ke všem částem a jednotlivým kusům kódu.

1 Základy

V první části načítám 0.5 sekundy každého tónu, od začátku posunuté o 0.25 sekund.

Pro zobrazení 3 period je potřeba spočítat délka 1 periody vzorcem $\frac{F_s}{f}$, kde F_s je vzorkovací frekvence a f je frekvence tónu. Přepočet vzorků na milisekundy je pomocí vzorce $\frac{1}{F_s} * 1000$.

Pro zobrazení spektra tónu je použita funkce `np.fft()`. Pro délku spektra 24000 Hz je potřeba 0.5sekundový tón doplnit nulami na její dvojnásobek. Je zobrazena absolutní hodnota spektra v log PSD.

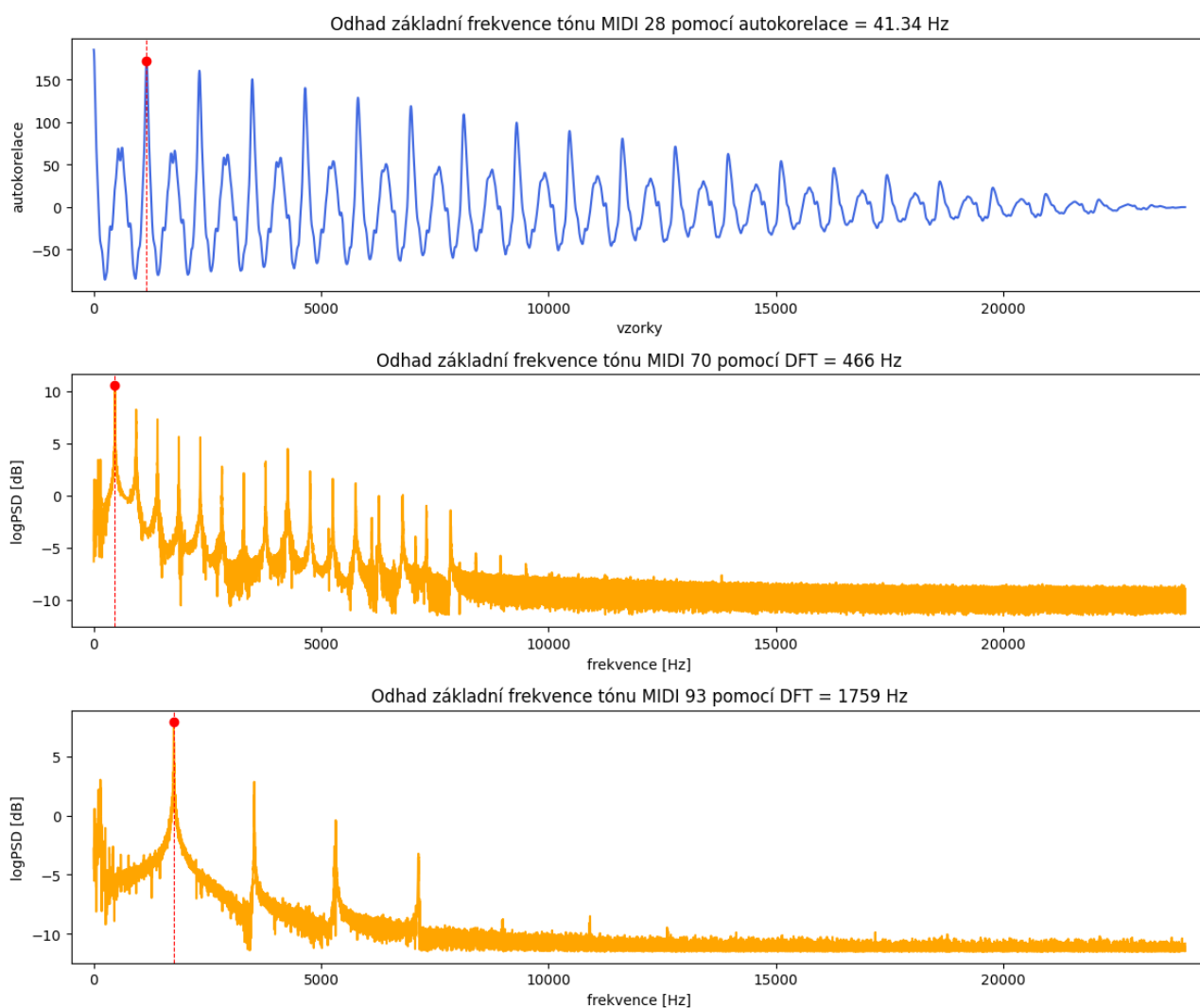
2 Určení základní frekvence

Pro každý tón jsem odhadl frekvenci pomocí autokorelace i DFT.

Autokorelace byla provedena pomocí `sp.signal.correlate()` a uložena její druhá polovina. Funkcí `sp.signal.find_peaks()` je spočítána vzdálenost mezi největším a druhým největším vrcholem. Podílem vzorkovací frekvence a této vzdálenosti $\frac{F_s}{T}$ je spočítána frekvence.

DFT bylo provedeno přes `np.fft()`, stejně jako v 1. úkolu je provedeno doplnění nulami a uložena první polovina jeho absolutní hodnoty. Frekvence je zjištěna přes `np.argmax()` z DFT.

Spočítal jsem pro obě varianty odchylku od reálné frekvence a zjistil jsem, že pro tóny do MIDI 56 je přesnější autokorelace, a pro tóny od MIDI 56 je přesnější DFT. Tyto odhadnuté frekvence jsem si uložil.

Odchylka se u obou metod pohybuje v nižších desetínách procent, což může být způsobeno nepřesností metody, například DFT vrací pouze celá čísla, nebo přesnost autokorelace je omezena hodnotou jednoho posuvu při korelaci.

3 Zpřesnění odhadu základní frekvence f_0

Pro zpřesnění odhadu tónu je použito DTFT, kód je z velké části vypůjčen z Python notebooku k přednášce 02_spectral.ipynb. Jako hodnotu `FREQPOINTS`, tedy rozlišení frekvence jsem zvolil na 500, jako optimální

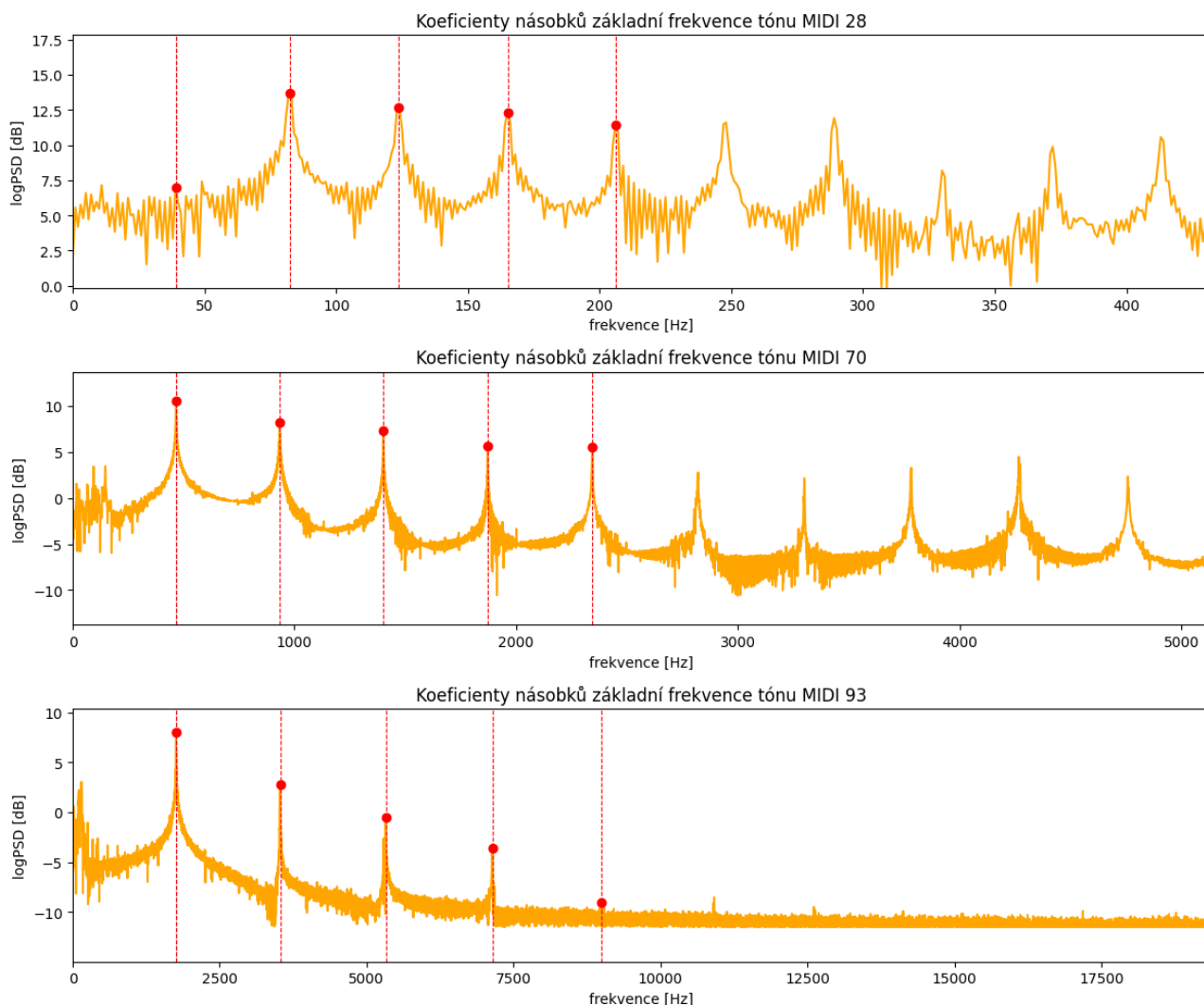
poměr mezi rychlostí a přesností. `FREQRANGE`, tedy rozsah hledání přesnější frekvence jsem použil $1/10$ odhadnuté frekvence tónu. Na tomto rozsahu od odhadu frekvence je provedeno zpřesnění.

Pro nižší MIDI tóny je frekvence vypočítaná přes DTFT dvojnásobná, v těchto případech ukládám poloviční frekvenci.

Frekvence vypočítaná přes DTFT je zhruba ve 7 z 10 případů přesnější než odhadnutá. To, že odhad je přesnější je většinou náhoda, protože hodnota `FREQPOINTS` není dostatečně vysoká.

4 Reprezentace klavíru

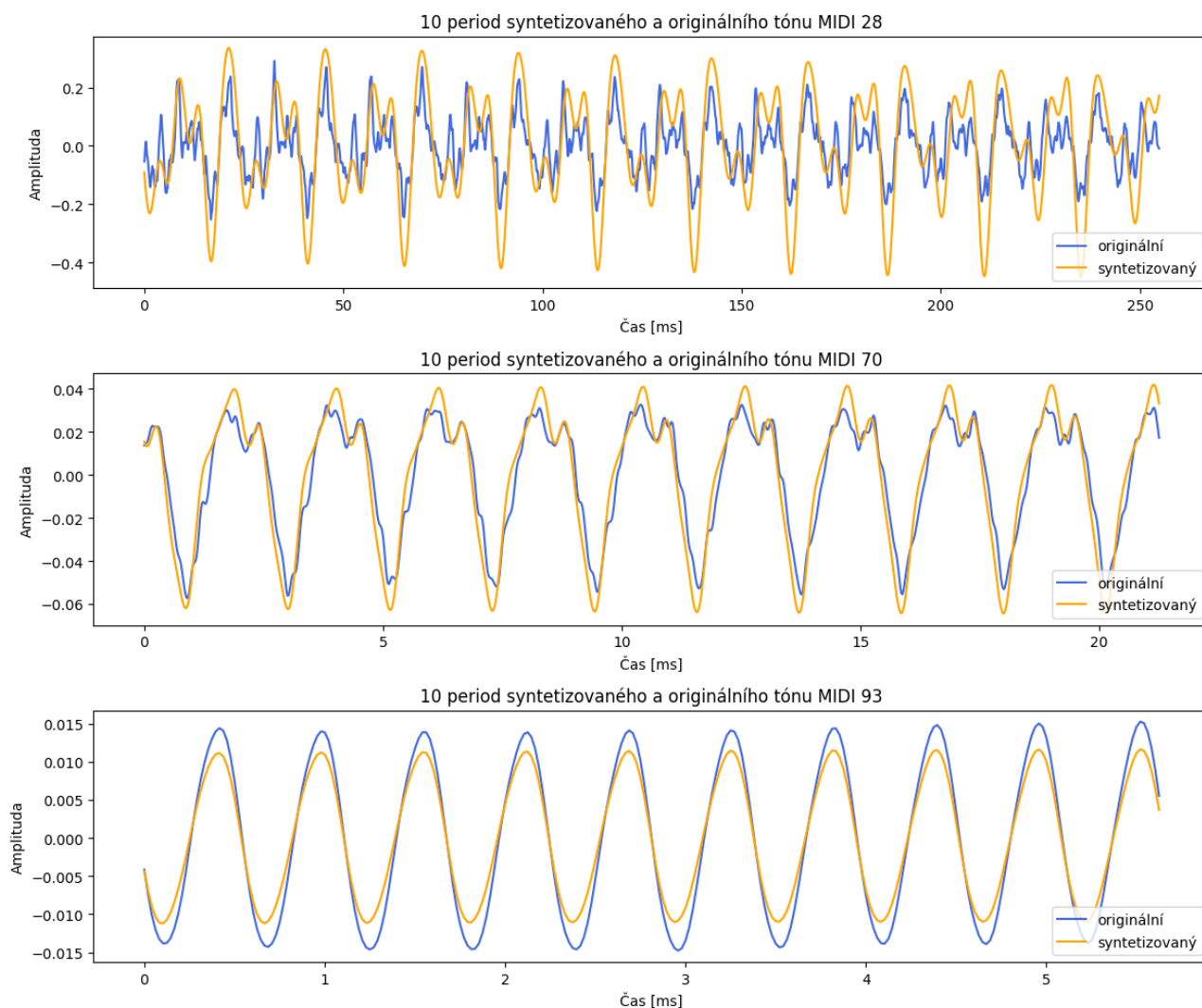
Pro reprezentaci klavíru jsem si nejprve pro všechny tóny spočítal 1- až 5-násobky základní frekvence, jenž jsem postupně pomocí DTFT obdobně jako v předchozí části zpřesňoval a další násobky přepočítal. Pro každý násobek frekvence jsem také z DTFT spočítal modul (`np.max(np.abs(dtft))`) a fázi (`np.angle(dtft[np.argmax(` které jsem uložil pro další použití.

5 Syntéza tónů

Syntetizování tónu provádím přes inverzní FFT funkci `np.ifft()`. Před tím, než IFFT provedu, si připravím pole o stejném tvaru (shape) jako je výstup `np.fft()`, ale plné nul v komplexním tvaru. Na

indexy odpovídající násobkům základní frekvence získané v minulém kroku ukládám komplexní číslo tvořené modulem v reálné části a fází v komplexní části. Modul je násoben 10, aby byl blíže původní hlasitosti. Nad tímto polem je prováděno IFFT, z něhož ukládám 0.5 jeho reálné části.

Pro nízké tóny je amplituda syntetizovaného tónu vyšší než originálního, pro vysoké tóny naopak vyšší. Syntetizovaný tón je také hladší s méně ostrými změnami než originální, což je zapříčiněno tím, že tón reprezentujeme jen málo daty.

6 Generování hudby

Data pro generování hudby jsou načítána ze souboru `skladba.txt` dle zadání.

Nejprve generuji pro obě vzorkovací frekvence prázdná pole o délce skladby + 1 sekunda jako buffer, do kterých budou načítány tóny. Pro každý stisk klávesy přičítám k poli skladby tón o příslušné délce. Jelikož stisk klávesy může být delší než délka syntetizovaného tónu (0.5 sekundy), pomocí `np.tile()` tón zkopíruji za sebe kolikrát je potřeba. Hodnotu hlasitosti interpretuji jako procentuální koeficient, jímž tón násobím.

Pro převod skladby o vzorkovací frekvenci 48000 Hz na vzorkovací frekvenci 8000 Hz ukládám každý 6. ($48000/8000 = 6$) prvek pole.

7 Spektrogram

Pro vykreslení spektrogramu jsem si vypůjčil kód z přednášky. Na signálu o vzorkovací frekvenci 48 000 Hz je vidět větší detail a rozlišení jednotlivých frekvencí. Na nižší vzorkovací frekvenci jsou změny ostřejší a rozdíly jsou větší.

